

مقاله مامه كتفرانس فنريك ايران ۱-۴ شهر يورماه ۱۳۹۹، دانتگاه رازي، كرمانشاه

نقش دمای هسته مادر در مشخصههای واپاشی آلفازا: معرفی فرم دمایی جدید برای شعاع مؤثر

هستهها

كاملان؛ فهيمه'، قرائي، رضا ؛ قلعه، نيما ٣

^اگروه فیزیک دانشگاه پیامنور مرکز مشهد ^۳گروه فیزیک دانشگاه حکیم سبزواری ^۳گروه فیزیک دانشگاه فردوسی مشهد

چکیدہ

با بهره گیری از مدل پتانسیل مجاورت Zhang2013 به مطالعه سیستماتیک نقش اثرات دمایی هسته مادر بر روی فرایند واپاشی آلفازای ۲۲٦ عنصر مختلف با محدوده ی عددانمی P=84-91 پرداخته یم. در این پژوهش، فرم دمایی جدیدی برای شعاع مؤثر R هسته های برهم کنشی ارائه شده است که از طریق اعمال آن در مدل Zhang2013 می توان به پیش بینی های قابل قبولی برای نتایج تجربی نیمه عمر در محدوده واپاشی های آلفازای انتخابی دست یافت. علاوه براین، اعتبار فرم دمایی پیشنهادی را در بازتولید خواص لایه ی هسته ها مورد ارزیابی قرار داده یم.

واژههای کلیدی: واپاشیهای آلفازا، دیدگاه پتانسیل مجاورت، اثرات دمای هسته مادر

Influence of parent nucleus temperature on alpha decay characteristics: a new temperature-dependent formalism for the effective nuclear radius Kamelan, Fahime¹; Gharaei, Reza²; Ghal-Eh, Nima³

¹ Department of Physics, Payam-e Noor University of Mashhad
² Department of Physics, Hakim Sabzevari University
³ Department of Physics, Ferdowsi University of Mashhad

Abstract

Within the framework of the proximity potential Zhang 2013, the role of parent nucleus temperature on the alpha decay characteristics has been systematically investigated for 226 alpha decays with Z_p =84-91. In this study, a new temperature-dependent formalism for the effective nuclear radius R_i has been proposed to incorporate in Zhang 2013 potential model. Additionally, we have tested the validity of the presently proposed formalism in reproducing the shell closure effects of the nuclei involved in the alpha decay process.

Keywords: Alpha decay; Proximity potential approach; Parent nucleus temperature; PACS No. 24

از این کمیت، همواره از موضوعات چالش برانگیز و جذاب برای محققان فیزیک هستهای در طول دهههای اخیر بوده است. نظریه واپاشی آلفازا مبتنی بر یک رخداد فیزیکی مهم به نام پدیده تونل زنی کوانتومی است که برای فرمولبندی آن، می توان از رویکردهای نظری نظیر تقریب WKB بهره گرفت. براساس این تقریب، اطلاع از شکل صحیح پتانسیل برهم کنشی میان ذره آلفا و هسته دختر نقش تعیین کننده ای در دستیابی به مقادیر دقیق احتمال نفوذ در سد و در نتیجه نیمه عمر واپاشی آلفازا خواهد داشت. با توجه به اهمیت پتانسیل برهم کنشی در طی فرایند تونل زنی ذره آلفا، در چند دهه اخیر مدل های نظری مختلفی برای محاسبه این پتانسیل پیشنهاد شده اند که از جمله

بیش از یک قرن است که محققان اساس واپاشیهای آلفازا را مبتنی بر پدیده تونلزنی کوانتومی در سد پتانسیل میدانند که به واسطه تقابل نیروهای هسته ای قوی و کولنی در سیستم "آلفا-هسته دختر" شکل میگیرد [۱]. از آن پس مطالعات نظری و تجربی مختلفی در زمینه شناخت هرچه بیشتر فرایند واپاشی آلفازا صورت گرفته است که نتیجه آنها، معرفی رویکردهای نظری معتددی برای تفسیر این فرایند می-باشد. نظریههای نوین توانستند نیمه عمرهای واپاشی آلفازا را در گستره وسیعی از هسته های پر توزای سنگین و نیمه - سنگین با دقت مطلوبی باز تولید نمایند. با این حال، دستبایی به پش بینی های هر چه دقیق تر

مقدمه

آنها می توان به "دیدگاه پتانسیل مجاورت" [۲] اشاره کرد. این مدل که مبتنی بر ویژگیهای هیدرواستاتیکی هستهها و همچنین نظریه نیروهای مجاورت میباشد، رویکردی ساده و در عین حال کاربردی را برای تعیین قدرت پتانسیل هستهای میان دو هسته ارائه میدهد. وجود فاکتورهای قابل تنظیم مانند پارامتر شعاعی R، پارامتر ضخامت سطح b، و تابع جهانی $\Phi(s)$ در فرمولبندی این مدل، سبب معرفی نسخههای متعددی از آن شده است [۳]. از دیگر قابلیتهای فرمولبندی مجاورت، امکان بررسی نقش اثرات فیزیکی مختلف بر روی دینامیک فرایندهایی نظیر گسیل ذره آلفا از هسته مادر میباشد. از جمله مهمترین اثرات بررسی شده می توان به نقش دمای هسته مادر در پتانسیل برهمکنشی و در نتیجه نیمه عمر واپاشی اشاره کرد که در سالهای اخیر بسیار مورد توجه قرار گرفته است [٥,٤]. محققان تاکنون فرمهای اصلاح شدهای از پارامترهای شعاع R و ضریب کشش سطحی γ را بر پایه اثرات دمایی هسته مادر معرفی کردهاند، بهعنوان نمونه (R(T)=R(T=0)(1+0.0007T²). هرچند چنین فرمهای دمایی بیشتر بر پایه خواص ساختاری هستههای منزوی و در خارج از فضای برهم كنشى بدست أمدهاند. تحت اين شرايط، ضرورى بهنظر مىرسد که بواسطه انجام یک مطالعه سیستماتیک برروی تعداد قابل توجهی از عناصر سنگین و فوق-سنگین گسیلنده ذره آلفا، و درنظر گرفتن اثرات برهمکنشی سیستم "هسته دختر-ذره آلفا"، به تحقیق در مورد نقش اثرات دمایی هسته مادر و تعیین یک فرم اصلاح شده وابسته به دما برای شعاع R(T) بپردازیم. برای دستیابی به این هدف، پتانسیل برهم-کنشی براساس یکی از آخرین نسخههای فرمالیزم مجاورت یعنی مدل "Zhang2013" محاسبه شده است که در سال ۲۰۱۳ توسط Zhang و همکارانش برای مطالعه واپاشیهای آلفازا معرفی شده است [7]. خاطر نشان می شود که نتایج تحقیقات این گروه نشان می دهد که مدل مذکور قادر به ارائه پیش بینی های قابل قبولی برای نیمه عمر واپاشی-های آلفازا میباشد. در مطالعه حاضر، در تلاش هستیم تا اثر فرم دمایی جدید شعاع را برروی نیمهعمرهای حاصل از مدل Zhang2013 برای تعداد ۲۲٦ واپاشی آلفازا در محدوده 29 $\geq Z_p \leq 61$ مورد سنجش قرار داده و نیز از طریق آن به مطالعه خواص لایهای هستهها بپردازیم.

روش محاسبات

پتانسیل برهمکنشی میان ذره آلفا و هسته دختر در طول فرایند واپاشی شامل سه بخش پتانسیل کولنی (V_c(R، هستهای (N(R) و گریز از مرکز (V_l(R) است:

$$V_T(R) = V_N(R) + V_C(R) + \frac{\hbar^2}{2\mu} \frac{l(l+1)}{R^2},$$
 (1)

که در جمله آخر $\frac{m_{\alpha}m_{d}}{m_{\alpha}+m_{d}} = \mu$ جرم کاهشیافته سیستم ذره آلفا-هسته دختر می باشد، $m_{\alpha} e_{m}$ نیز به ترتیب جرمهای ذره آلفا و هسته دختر در واحد جرم اتمی می باشند. همچنین در این رابطه l نشان دهنده اندازه حرکت زاویهای حمل شده توسط ذره آلفا است. با فرض داشتن توزیع بار یکنواخت برای هر یک از هستههای برهمکنشی، پتانسیل کولنی را می توان به شکل زیر محاسبه کرد،

$$V_{C}(R) = Z_{1}Z_{2}e^{2} \begin{cases} \frac{1}{R} & (R > R_{c}), \\ \frac{1}{2R_{c}} \left[3 - (\frac{R}{R_{c}})^{2} \right] & (R < R_{c}), \end{cases}$$
(Y)

که در آن $R_c = R_1 + R_2$ و مقادیر شعاع ذره آلفا و هسته دختر بصورت $R_i = 1.28A_i^{1/3} - 0.76 + 0.8A_i^{-1/3}$ تعریف می گردند. همانگونه که ذکر شد در تحقیق حاضر برای محاسبه قدرت پتانسیل هستهای در طول برهمکنش ذره آلفا و هسته دختر از مدل مجاورت و نسخه Zhang2013 استفاده می نماییم. در این مدل پتانسیل هستهای به صورت زیر تعریف می گردد،

$$V_N(R) = 4\pi\gamma b\bar{R}\Phi(s) \tag{(*)}$$

که در آن پارامترهای $\gamma b \overline{R}$ به شکل و هندسه سیستم برهمکنشی وابسته هستند و $\phi(s)$ یک تابع جهانی است که در مرجع [٦] فرم جدیدی از آن به صورت،

$$\Phi(s) = \frac{-7.65}{1 + e^{\frac{s+1.02}{0.89}}} \tag{E}$$

معرفی شده است. از طرفی در این فرمولبندی، γ ضریب انرژی سطحی است که بهواسطه رابطه (٤) مرجع [٦] قابل تعریف می باشد و برای پارامتر ضخامت سطح d نیز در محاسبات پتانسیل هسته ای نیز می توان مقدار fm ا $\approx d$ را در نظر گرفت [٦]. خاطر نشان می شود که \bar{R} در رابطه (۳) به شکل زیر قابل تعریف است، (٥)

که در این بخش، برای محاسبه شعاعهای ذره آلفا و هسته دختر از رابطه معرفی شده Ri بهره گرفتهایم.

معرفی فرم وابسته به دمای شعاع مؤثر (R_i(T

این مقاله به شرط در دسترس بودن در سایت انجمن فیزیک ایران به آدرس. https://www.psi.ir/farsi.asp?page=physics۹۹ معتبر می باشد.

در این تحقیق، برای اعمال اثرات دمایی هسته مادر از طریق شعاع هستههای برهمکنشی، فرم اصلاح شدهای از پارامتر Ri را به صورت زیر معرفی می نماییم،

$$R_i(T) = R_i(T=0)f(T). \tag{7}$$

همانطور که مشاهده می شود وابستگی دمایی به صورت یک تابع دلخواه (f(T) در فرم مستقل از دمای شعاع ضرب شده است. به لحاظ نظری، اعمال اثرات دمایی از این طریق را بهراحتی می توان با الهام گرفتن از فرمهای وابسته به دمای پیشین نظیر،

$$R_i(T) = R_i(T = 0)(1 + 0.0007T^2)$$
(V)

درک کرد. در ادامه باید متذکر شد که برای تعیین مقادیر تابع f به ازای دمای T هر یک از ۲۲٦ هسته مادر انتخابی، از کمینهسازی اختلاف میان مقادیر تئوری و تجربی نیمه عمر در چارچوب مدل Zhang2013 بهره گرفتهایم. علاوه بر این، مقادیر دما را نیز می توان با استفاده از رابطه زیر بدست آورد،

 $E_p^* = E_{kin} + Q = \frac{1}{9}A_pT^2 - T,$ (AA) A_p که در آن، E_p^* به انرژی برانگیختگی هسته مادر با عدد جرمی A_p اشاره دارد. همچنین E_{kin} انرژی ذره آلفا گسیل شده میباشد که به راحتی و از طریق قوانین پایستگی قابل محاسبه خواهد بود. در شکل (۱)، رفتار مقادیر حاصل برای نسبت (T)(Ri(T=0) به صورت تابعی از دمای T برای مجموعه واپاشیهای انتخابی رسم شدهاند. همانگونه که مشاهده می شود مقادیر حاصل با افزایش دما از یک رفتار خطی نزولی پیروی میکنند که به صورت زیر قابل پارامترسازی خواهد بود،

$$\frac{R(T)}{R(T=0)} = f(T) = 1.02407 - 0.1082T \tag{9}$$

T منگل ۱: تغییرات مقادیر حاصل از R(T)/R(T=0) به صورت تابعی از دمای شکل ۱: تغییرات مقادر در واپاشی های آلفازای انتخابی به منظور یافتن f(T).

تحت این شرایط، با تکیه بر همخوانی دادههای تئوری و تجربی نیمه عمر واپاشیهای آلفازا، فرم اصلاح شده ذیل را برای رفتار دمایی شعاع هستهها پیشنهاد میدهیم،

 $R_i(T) = R_i(T = 0)(1.02407 - 0.1082T)$ (۱۰) حال برای بررسی میزان اعتبار این رابطه، در شکل (۲۲)، رفتار مقادیر \overline{R} را با و بدون احتساب اثرات دمایی به صورت تابعی از عدد نوترونی Np هستههای مادر برای ایزوتوپهای با اعداد اتمی در محدوده Np $Z_p = 84 - 91$ دمایی، برای محاسبه ($\overline{R}(T)$ ، از رابطه زیر بهره گرفتهایم،

 $\bar{R}(T) = \frac{R_1(T)R_2(T)}{R_1(T) + R_2(T)} = \bar{R}(T=0)f(T)$ (11)

برای درک بیشتر، تابع f(T) را با استفاده از هر دو فرم دمایی غیر خطی (درجه دوم) و خطی، روابط (۷) و (۱۰)، محاسبه کرده و نتایج آن را در شکل ۲ نمایش دادهایم. با مقایسه همزمان این سه بخش، بهراحتی میتوان دریافت که اعمال اثرات دمایی تنها براساس رابطه پیشنهادی (۱۰) منجر به پیش بینی صحیح خاصیت لایه ای هسته ها در عدد جادویی Nd=126 می شود. در واقع حالت های مستقل از دما (بخش الف) و وابسته به دمای حاصل از فرم پیشنهادی (۷) (بخش ب) وجود این ویژگی مهم را در Nd=126 پیش بینی نمی کنند.

شکل ۲: نمودار مقایسه تغییرات \overline{R} بر حسب N_P برای ایزوتوپهای Z=84 تا ۲ براساس فرمهای مستقل و وابسته به دمای شعاع.

این مقاله به شرط در دسترس بودن در سایت انجمن فیزیک ایران به آدرس https://www.psi.ir/farsi.asp?page=physics۹۹ معتبر می باشد.

تأثير اعمال اثرات دمايي برروى پتانسيل برهمكنشي

همانگونه که در بخش قبل نیز بدان اشاره شد، پتانسیل برهمکنشی میان هسته دختر و ذره آلفا، نقش تعیین کنندهای در محاسبات نیمهعمر بر پایه تقریب WKB دارد. بنابراین، در این مرحله قصد داریم به بررسی اثرات دمای هسته مادر از طریق فرم پیشنهادی رابطه (۱۰) بر روی نتايج پتانسيل حاصل از مدل Zhang 2013 بپردازيم. براي اين منظور، در شکل (۳) رفتار شعاعی پتانسیل برهمکنشی کل را با و بدون احتساب اثرات دمایی، برای واپاشی یک هسته دلخواه مانند ²¹²Po رسم نمودهایم. با مقایسه نتایج حاصل از فرم مستقل از دما (T-IND) و وابسته به دمای (TD) مدل Zhang 2013، درمی یابیم که اعمال اثرات دمایی از طریق فرم پیشنهادی (۱۰) باعث کاهش ارتفاع و ضخامت سد کولنی و در نتیجه افزایش احتمال نفوذ ذره آلفا در سد میگردد. تحت این شرایط انتظار خواهیم داشت مقادیر نیمه عمر $T_{1/2}$ حاصل از این مدل پتانسیل نیز متأثر از اعمال اثرات دمایی شوند. برای درک این موضوع، مقادیر تئوری T_{1/2} را از طریق رابطه (۱۲) و در قالب دو مدل يتانسيل (Zhang 2013 (T-IND و Zhang 2013(TD) براى تمامي واپاشي هاي آلفاي انتخابي محاسبه نمودهايم.

هامی واپاسی های الفای التخابی محاسبه تمودهایم. hln2

 $T_{1/2} = \frac{h \ln 2}{2E_{\nu} P_0 P} \tag{1T1T}$

شکل ۳: مقایسه پتانسیل کل هسته با و بدون اعمال اثر دمایی برای آلفازایی $^{212}_{84}Po o rac{208}{82}Pb + lpha$

لازم به ذکر است که جزئیات مربوط به معرفی و نحوه محاسبه پارامترهای موجود در این رابطه بطور کامل در مرجع [٦] شرح داده شدهاند. در شکل (٤)، مقادیر لگاریتم نیمهعمرهای محاسبه شده با دادههای متناظر تجربی شان مقایسه شدهاند. همانگونه که مشاهده می-

شود، اعمال اثرات دمایی بطور محسوسی باعث بهبود توافق میان داده-های تئوری و تجربی نیمهعمر می شود، بطوریکه میزان انحراف استاندارد از دادههای تجربی پس از اعمال این اثرات فیزیکی از حد مدر مدل Thang 2013(T-IND) به $\sigma = 1/۲٥٨$ کاهش می یابد. (TD) 2013(TD) کاهش می یابد.

شکل ٤: مقایسه نیمهعمر حاصل از مدل Zhang2013 با و بدون اعمال اثرات وابستگی دمایی با مقادیر تجربی متناظر.

نتيجه گيري

با هدف تحلیل اثرات دمایی هسته مادر، فرایند واپاشی آلفازای ۲۲۹ هسته مختلف در محدوده 99 $\geq z > 2$ 6 را در چارچوب مدل Zhang 2013 و برپایه تقریب WKB مورد ارزیابی قرار دادیم. نتایج بدست آمده، فرم اصلاح شدهای را برای پارامتر (R_i(T) معرفی می کند که مطابق رابطه (۱۰) نحوه وابستگی آن به دمای T هسته مادر بصورت خطی است. از نقطه نظر فیزیکی، وجود آثار لایهای در عدد جادویی Md=126 به نوعی مؤید اعتبار این فرم دمایی می باشد. علاوه بر این، نشان دادیم که اعمال فرم دمایی پیشنهادی در فرمولبندی مدل Zhang 2013، موجب افزایش دقت این مدل در پیشبینی دادههای تجربی نیمه عمر برای محدوده جرمی موردمطالعه می گردد.

مرجعها

G. Z. Gamow, Phys. 51, 204 (1928).
J. Blocki *et al.*, Ann. Phys. (N.Y.) 105, 427 (1977).
I. Dutt, R. K. Puri, Phys. Rev. C 81, 064609 (2010).
R. Gharaei, V. Zanganeh, Nucl. Phys. A 952, 28 (2016).
A. Daei-Ataollah *et al.*, Phys. Rev. C 97, 054621 (2018).
G. L. Zhang *et al.*, Eur. Phys. J. A 49, 10 (2013).